

højtærede Minister om at blive ved at vise den samme Velvilje.

N. Nielsen: Det er om Endringsforslaget under Nr. 103, jeg gerne vil udtale mig. Der staar nemlig i dette Endringsforslag: "Tilskud til Opførelse af en Kirke i Sidskov i Sunds Sogn i Ribe Stift, 18,500 Kr., udgaar." Naar man saa søger Oplysning i Betænkningen om, af hvilken Grund dette udgaar, staar der under Nr. 105: "Tilskud til en Kirke i Sidskov. Udvalget foreslaar, at Posten udgaar." Man bliver ikke meget klog af den Begrundelse, og jeg studsede over at se dette Endringsforslag og endnu mere ved at se Begrundelsen. Sidskov Kirke har staaet paa Finansloven nu i adskillige Aar. Forlangendet om et Tilskud er vel begrundet fra alle Sider, idet de Forordninger, som stilles fra Myndighedernes Side med Hensyn til ny Kirker, allerede i flere Aar have været opfyldte ogsaa for denne Kirkes Bedkommende. Der synes dog, at hvile en uheldig Skæbne over dette Kirkeforslag. Da alt dertil i sin Tid var lagt til Rette, som Forslaget ved en Forglemmelse fra Ministeriets Side den Gang ikke ind paa Finanslovsforslaget, og da det senere virkelig blev optaget, blev Afgørelsen dog udsat, fordi det var kommet for sent. Dertil var der jo ikke meget at sige. Men man kunde saa haabe, at det vilde komme næste Aar. Da blev det imidlertid ogsaa udstødt, og nu i Aar kan man vente, at det samme sker, da man ikke kan antage, at man vil vedtage noget imod det samlede Finansudvalgs Indstilling. Det er et mærkeligt Forhold og ret vanstelig at forstaa. Nu lagde jeg Mærke til, at den ærede Ordfører gjorde gældende — og vistnok med Rette fra hans Synspunkt — da han søgte Grunden for disse Kirkebevillinger — saaledes opfattede jeg i alt Fald Grundtanke i hans Udtalelser — at Udvalget havde holdt sig inden for den sædvanlige sædvanemæssige Sum, som man ikke gerne vilde overskride, og saaledes havde fordelt Kirkerne ligelig over hele Landet. Det er gode Grunde, som jeg som Tingmand maa respektere. Men jeg kan vanskeligt tro, at disse Grunde skulde være til Hinder for, at Sidskov Kirke kom paa Finanslovsforslaget, og saa maasse en anden blev udelukket. Det kan man jo ikke vide noget om i sine Eufeltheder. Men naar det i Ordførerens Foredrag senere hen med Hensyn til Gerlev og Draaby hedder, at det er udstrakte Egne, og at de derfor skulle have Kirker der, skulde jeg dog tro, at Sidskov, hvad Udstrækning angaar, godt kan maale sig med de andre. Med Hensyn til

Naaberg blev det udtalt, at det var en strigende Uretfærdighed at udsætte det længere, og noget lignende tror jeg, eller i alt Fald Befolkningen hjemme, at kunne sige med Hensyn til Sidskov Kirke. Det synes ret ejendommeligt for den Befolkning, som har fra 1, 1½ Mil til 2 Mil til Kirke — navnlig da Sagen for over 20 Aar siden er bleven behandlet af en Kommission — at de nu, da der er stillet Forslag, dog ikke kunne komme med til Trods for, at alt, hvad der forlanges af dem, er gjort i Stand. De have saaledes Tegninger og Overflag i Stand, de have Kirkegaarden i Orden, og alt er godkendt af de forfættelige Myndigheder, som de Sager høre under. De have indbetalt Pengene til Kirkens Bedligningsdelse til Stiftsmyndighederne for ikke længe siden, saa alt synes at være i den bedste Orden i saa Henseende. Jeg vil derfor henstille til det høje Finansudvalg, om man dog ikke kunde tage under fornyet og velvillig Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling, at i alt Fald Sidskov Kirke kunde blive medtaget. Jeg havde ikke en Gang den Trost, at høre den ærede Ordfører nævne, som ved Omtalen af Had Sund Kirke, at det kun var en Udsættelse, men jeg fristes til at sige til det ærede Medlem fra Bælum (S. H. Jensen), at denne Trost dog er meget tvivlsom, for Aar efter Aar hedder det, at det er en Udsættelse. Men naar kommer Optagelsen? Derfor henstiller jeg til det ærede Finansudvalg, om vi ikke kunde faa noget sikrere at vide i den Henseende, end hvad der laa i den ærede Ordførers første Udtalelser. Sagen er — hvad der jo er ret naturligt — at jeg faar adskillige Breve fra de Egne, og der spørges ofte dert, hvad der egentlig er i Vejen. Man spørger mig, om det er mig, man i Finansudvalget er vred paa, eller om det er Beboerne derovre, man er vred paa. Jeg kan ikke svare derpaa, for jeg ved ikke, at jeg har syndet saaledes imod Finansudvalget, at denne Kirke af den Grund nægtes til min Valgkreds, og heller ikke tror jeg, at Beboerne derovre have givet Finansudvalget Aarsag til Vrede. Derfor henstiller jeg til Finansudvalgets ærede Ordfører at give et bestemt Svar paa, hvad Grunden er, og om der er Haab om, at der i en nær Fremtid kan ventes gjort noget. Jeg skal samtidig takke den højtærede Minister for, at han Aar efter Aar har optaget Forslaget paa Finansloven, det maa dog en Gang blive gennemført. — I Forbindelse med dette Spørgsmaal er der en anden Sag, som ogsaa angaar et Kirkespørgsmaal. Der er nemlig Tale om at faa en Præstebolig i Arnborg Sogn ved den ny Kirke, som blev